

8-а неділя після Тройці

(Мт.14,14-22)

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.
Христос серед нас!
Дорогі брати і сестри!

Коли Христос, навчаючи людей, великі групи людей оточували Його і слухали Його не раз цілі години, а то й цілі дні... Слухали Його з великою увагою й терпеливістю, бо люди відчували, що говорить до них і навчає Сам Син Божий.

І як свідчить нам нинішня Свята Євангелія, записана святим Матвієм, понад п'ять тисяч народу слухали Ісуса цілий день, а як стало смеркати і всі були голодні, Ісус сотворив чудо: п'ятьма хлібинами й двома рибами наситив усіх людей. Отак Господь наш Ісус Христос нагородив людей за їхню витривалість і терпеливість! І справді, кожну нашу терпеливість і довготривалість у добрім ділі Господь винагороджує.

До витривалости в добрім ділі заохочує нас Сам Господь Бог, який є абсолютно досконалим Єством, джерелом всякого добра і святости, та в Якому, словами апостола Якова, "немає ані тіні зміни" (Яків 1, 17). Отак і ми повинні бути постійними і беззмінно добрими. Сам Спаситель радить нам триматися такої витривалости, кажу чи: "Отже, будьте досконалі так, як Отець, що на Небі, досконалий". А чи могли б ми досягнути ту досконалість і уподібнитися Отцю Небесному без витривалости в добрих ділах?!

Спаситель наш, Ісус Христос, не лише радить нам триматись найкращої чесноти - витривалости в добрім ділі, а ще й навчає нас власним прикладом, бо Він ціле Своє земне життя старався про спасіння люду, не тільки проповідував слова науки й сів зерна добра в серцях людей, а й робив добро людям і був слухняний волі Небесного Отця аж до смерті.

Між ними немає жодного, хто б дійшов до Неба без витривалости в змаганні за добре. Без витривалости не можна бути спасеним, як то мовиться в Святім Письмі: "Хто витримає до кінця - спасений буде" (Мт. 10, 22). Без витривалости не могли би досягнути праведники небесної заплати. І хоч і інші чесноти заслуговують нагороди, сама лиш витривалість є вінцем перемоги й нагороди. Це добре розуміли всі угодники Божі: всі вони, без винятку, лише через витривалість в

добрих ділах дійшли до християнської досконалости, а тим самим - до вічного щастя в Царстві Небеснім.

Таж навіть і небесні звізди кружляють витривало, від часу їх створення, дорогами, які їм Творець призначив! Дерево перестає рости тоді, як осягне свою призначену височину. Коротко кажучи - "усе перебуває незмінне від початку створення" (2 Петро 3, 4). Ми можемо вчитися витривалости навіть від мурашок, від бджілок, що терпляче працюють і, здається, ніколи не мають спочинку... Так, витривалість у добрих вчинках є необхідною для осягнення спасіння. Що сказали б люди про того, хто заклав би підвалини, поставив стіни й основу даху, але не покрив би той дах?! Чи не насміхались би з такого будівника? І напевно його праця пішла б намарно, бо через деякий час, особливо у сльоту, ціла хата завалилась би. А що можна сказати про таку людину, що почала життя в покорі Христовим заповідям, а потім занехаяла побожне життя?! Чи не зазнала б така людина великої кривди для своєї душі?! Ні, без витривалости нема чесноти, нема християнської досконалости! Хто пливе вгору проти течії по бистрій річці, мусить безперестанно гребти веслами, бо як тільки перестане, течія понесе його разом із човном униз. Тому каже Спаситель: "Ніхто, поклавши руку свою на рало й дивлячись назад, не здатний дійти до Царства Небесного!" (Лука 9, 62).

Це означає: ніхто не ввійде до неба, хто витривало до того не змагає! А Святий Григорій Великий каже: "Надаремно робить добро той, хто опісля перестає творити добро". Те саме мовить і Св. Лаврентій: "Лише витривалість в добрих вчинках може запевнити нам місце між вибраними, а непостійність позбавляє нас небесного щастя. І тому, хоч Юда добре почав, але зле скінчив і загинув навіки, позбавлений небесної благодати".

До речі тут подумати і про наш вільнолюбний український нарід. Його змагання за свою незалежність, під Божим покровом - це добро. Тих, хто хоче добра собі й іншим, Бог милостиво підтримує. Він невидиме слідкує за нашим поступом в дорозі до добра і щастя і дає на Свою підтримку. Але і в цім треба повної й незмінної витривалости. У кого руки опустяться, й він перестане робити добро, той не досягне мети. Отож і в наших державних змаганнях ми повинні бути витривалими до кінця, ніколи не відступати від нашої мети, що веде до правди й добра, і тоді Бог від нас не відступиться і вкаже нам вірну дорогу.

Кожне добре діло, зроблене нами, кожна чеснота, яку набуваємо, приєднує нам заслугу в Бога і додає нам Божої ласки. Навіть склянка

води, подана во ім'я Христа спрагненому чи хворому, є милим вчинком Христові - це так, як би Йому Самому подали води. Христос Спаситель каже, що таке добре діло не лишиться без нагороди.

Витривалість у добрі запевняє нам вічну нагороду від Бога, як каже Св. Іван: "Будь вірний аж до смерти, і дам тобі вінець життя (вічного)" (Откров. Івана 2, 10).

Витривалість в добрих діях - не лише запорука вічного щастя, вона й тут, на землі, робить нас щасливими. Ми можемо сказати, разом із апостолом Павлом: "Боротьбою доброю я змагався, дорогу скінчив, віри дотримав, і наостанок готується мені вінець правди, що його дасть мені Господь - праведний Суддя..." (2 Тим. 7-9).

Постає питання: що ж нам треба робити, щоб цю витривалість набути? Найперший спосіб - це МОЛИТВА. Хоч Господь милосердний, але Він хоче, щоб ми Його ласки просили, просили дати нам витривалість у добрих ділах. Дальше: час від часу ми повинні робити постанови бути добрими. І чим частіше ми відновляємо такі свої постанови, тим ближче приходимо до Господа. А дальше: не робімо таких постанов, що переважають наші сили! А ще далі: дивімось на добрих людей і берімо з них приклад. А також - учімось дечого й від злих: не робити таких помилок, як вони роблять! І наприкінці - не довіряймо забагато своїм силам, бо вони слабенькі... Виставляймо себе на небезпеку, але завжди надіймося на Бога. Наш улюблений геній, Тарас Шевченко, закликає нас до "доброї боротьби". Він каже: "Борітеся - поборете - вам Бог помагає!" Так, Христос завжди стоїть у нас за плечима, готовий нам допомогти, якщо ми ревно будемо Його помочі просити! О сонечко ясне, Боже всевидюче око! Не ховайся за чорні хмари перед нашим часто розсвареним і спантеличеним народом! Наш народ щойно прокинувся і вчиться, хоч і з помилками, йти своїм державним шляхом. Осіни нам дорогу своїм життєдайним сяйвом! Висуши наші сльози і кров, пролиту ріками по всій нашій многострадальній Батьківщині! Ми знаємо, що наша сила є в нас самих та в ласці Божій. А світ належить сильним і відважним, таким, що мають мужність і витривалість у змаганні.

Дай же нам, Боже, все, що потрібно нам для досягнення повної Незалежності, а ми будемо молитися й старатися не відступити від витривалости в добрих ділах. Славимо Тебе, Боже, бо Ти - Бог наш, а ми люди Твої!

Амінь.

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Христос серед нас!

